

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
v é g z é s e**

Az ügy száma: Kfv.VII.37.217/2025/2.

A tanács tagjai: Dr. Varga Zs. András a tanács elnöke

Dr. Remes Gábor előadó bíró

Dr. Magyarfalvi Katalin bíró

Dr. Szilas Judit bíró

Dr. Varga Eszter bíró

A felperes: felperes1
cím1

A felperes képviselője: Dr. Geiszt Ügyvédi Iroda,
ügyintéző: Dr. Geiszt Éva ügyvéd
cím2

Az alperes: Fejér Vármegyei Kormányhivatal
cím3

Az alperes képviselője: Dr. Molnár Tibor Károly osztályvezető

Az alperesi érdekelt: érdekelt1
cím4

Az alperesi érdekelt képviselője: Mihályné Dr. Novikov Judit kamarai jogtanácsos

A per tárgya: vezetékJog engedélyezése tárgyában hozott FE/MMBO/00387-24/2024.
számú határozat, mint közigazgatási cselekmény jogszerűségének
vizsgálata

A felülvizsgálati kérelemmel

támadott határozat: a Veszprémi Törvényszék 9.K.700.642/2024/18. számú ítélete

A felülvizsgálati kérelmet

benyújtó fél: a felperes (19. sorszám alatt)

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az elsőfokú bíróság 9.K.701.342/2022/25. számú ítélete folytán megismételt eljárása eredményeként az alperes a keresettel támadott határozatában az alperesi érdekelt hálózati engedélyes részére engedélyezte a város1 hrsz.1 helyrajzi számú ingatlan villamos energia ellátása megnevezésű, 0,4 kV-os földkábel hálózat építését a csatolt tervdokumentáció alapján, egyben a közterületen elhelyezett közcélú hálózatnak és annak közterületet érintő biztonsági övezetének kivételével a vezetékJogot megalapította. Megkereste az ingatlanügyi hatóságot, hogy a vezetékJogot a felperes város1 hrsz.2 helyrajzi számú ingatlanának érintett, 3 m²-es területére az alperesi érdekelt javára jegyezze be az ingatlan-nyilvántartásba a területkimutatásban és változási vázrajzban foglaltaknak megfelelően.

A jogerős ítélet

[2] A felperes az alperes határozata ellen közigazgatási pert indított, az elsőfokú bíróság a 2025. január 10-én kelt, felülvizsgálni kért jogerős ítéletével a keresetet elutasította.

[3] A jogerős ítélet indokolásában megállapította, hogy az előzményi peres eljárásban az ügy érdemére vonatkozóan megállapítást nem tett, az alperes határozata megsemmisítésére lényeges eljárási hiba miatt került sor. Az elsőfokú bíróság az alperes eljárásának lefolytatását illetően megállapította, hogy az alperes a bírósági ítéletben foglalt iránymutatásnak eleget tett.

[4] Az elsőfokú bíróság megítélése szerint az alperes helytálló módon a villamosenergiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény (a továbbiakban: Vet.) 123. § (3) bekezdésére hivatkozva hozta meg a döntését, és az abban foglaltakat tette vizsgálat tárgyává. Határozata bár szüksézávan, de a szükséges mértékben kitért mind a két jogszabályi feltételre, azaz az alperes megvizsgálta és értékelte, hogy a közcélú hálózat szükséges fejlesztése érdekében indokolt a vezetékJog engedélyezése, valamint, hogy a felperes ingatlanának használatát lényegesen nem akadályozza.

[5] Az elsőfokú bíróság kiemelte: a felperes sem vitatta a perben, miszerint az ő ingatlanán végződik a fennálló közcélú hálózat, csak az ő ingatlana igénybevételel valósítható meg az újabb, alperesi érdekelthez érkezett fogyasztói igény kiszolgálásához

szükséges hálózatfejlesztés. Bár a perben állította, hogy nem csak az ingatlan igénybevételel valószínűsíthető meg a hálózatfejlesztés, azt nem vitatta és nem is tudta az ellenkezőjét bizonyítani, hogy az ingatlan igénybevétele nélkül hálózatfejlesztés nem történhet. A felperes ingatlanán ugyanis transzformátorállomás és villanyoszlop található, az oszlopról már meglévő 0,4 kV-os kábelek indulnak, amiről az alperesi érdekelt kiszolgálja és kiszolgáltá eddig is a villamosenergia-ellátási igényeket. A per során egyértelművé vált, hogy a felperes azt kívánja elérni, hogy az ingatlanán már meglévő villanyoszlopot és transzformátorállomást helyezték át úgy, hogy az valamely, az önkormányzat tulajdonában álló ingatlanra kerüljön át, ezáltal közterületről induljon a középvezetési hálózat. Az alperes eljárása azonban nem erről szólt, hanem az alperesi érdekelt hálózatfejlesztésre irányuló kérelmére indult. Az alperes a közcélú hálózat szükséges fejlesztése körében megvizsgálta a kérelmet és a kérelemhez becsatolt dokumentációt, és nyilatkoztatta is az alperesi érdekeltet. Mindezek alapján egyértelművé vált az is – amit a felperes sem vitatott a perben –, hogy a hálózatfejlesztés kizárólag közterületen nem megvalósítható, mivel jelenleg a középvezetési hálózat a felperes ingatlanán végződik. A környéken más középvezetési hálózat nem található, amiről az újabb ellátási igény – a város1, hrsz.1 helyrajzi számú ingatlan villamosenergia-ellátása – teljesíthető lenne.

[6] Az ingatlan használatának lényeges akadályozása körében a felperes arra hivatkozott, hogy földhasználatát kíván építeni és létesíteni, őstermelő, és ilyen tevékenységet végez az ingatlanán. Továbbá arra is hivatkozott, hogy az ingatlan jelentősen terhelt már eddig is. Ezzel szemben az alperes arra utalt és a határozatában azt fejtette ki, hogy a villamosenergia-ipari építésügyi hatósági engedélyezései eljárásokról szóló 382/2007. (XII. 23.) Korm. rendelet (Vhr.) 12. § (3) bekezdése alapján azt kellett megvizsgálnia, hogy az ingatlantulajdonos ingatlanát érintő okirattal, különösen építési engedéllyel igazolt középvezetési terveire kihatással van-e és azokat lényegesen akadályozza-e az engedélyezni kért vezetékjog. Miután az alperes megállapította, hogy a felperes okirattal a középvezetési terveit nem igazolta, valamint az ingatlan használatának lényeges akadályoztatását sem igazolta egyéb más módon sem, nem áll fenn azon jogszabályi akadály, hogy a vezetékjog az ingatlan használatát lényegesen akadályozná. Éppen ellenkezőleg, az alperes azt állapította meg, hogy a vezetékjog, amit az alperesi érdekelt javára engedélyez, a felperes ingatlanának használatát lényegesen nem akadályozza.

[7] Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a perben az alperesi érdekelt részletesen bemutatta a fennálló helyzetet és rámutatott arra, hogy a felperes földhasználatát a biztonsági övezetben nem építhet, mivel a földben elhelyezett vezeték biztonsági övezetében jogszabály alapján tilos bármilyen építmény, berendezés elhelyezése. Ezt a jogszabályi tilalmat a felperes vitatni nem tudta, azt állította, hogy ellentmondás áll fenn az alperesi érdekelt nyilatkozatában. Az alperesi érdekelt megindokolta, hogy tényleges ellentmondás nem áll fenn a nyilatkozatában, amit az elsőfokú bíróság elfogadott. Rámutatott, hogy a felperes ingatlanán már fennálló helyzet van, villanyoszlop és transzformátorállomás a 20 kV-os középvezetési villamoselosztó-hálózat részeként, amire az alperesi érdekelt vezetékjoggal rendelkezik. A felperes a perben alappal nem hivatkozhatott a korábbi vezetékjogi terheltségre, egyrészt, mivel az nem az alperes határozatának eredményeként alakult ki, másrészt, mivel a felperes közérdekű használati joggal terheltlen szerezte az ingatlanát, a Vet. 124. § (3) bekezdése alapján túlnyomórészt köteles az alperesi érdekelt vezetékjogból eredő tevékenységeit. Olyan hálózatfejlesztés nem képzelhető el, ami nem érinti a felperes ingatlanát a jelenlegi hálózati adottságok miatt; fizikailag nem képzelhető el, hogy a hálózatfejlesztés kizárólag köztulajdonon történjen. A felperesi ingatlanon végződő középvezetési hálózat és arról futó kisfeszültségű földkábel biztonsági övezetében ugyanakkor építmény, földhasználat nem helyezhető el.

[8] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes azt kívánta elérni, hogy a transzformátorállomást és a villanyoszlopot – ami jelenleg az ő ingatlanán helyezkedik el – az önkormányzat hozzájárulásával és támogatásával helyezték át közterületre, azonban ez nem a jelen per tárgya, és nem volt az alperes eljárásának sem a tárgya. Az alperesi érdekelt helytállóan mutatott rá, hogy a felperes igénye hálózat-átalakítási igény, ami külön kérelem alapján, külön eljárásban vizsgálható. A felperes azon sérelme, hogy a villanyoszlop és a transzformátorállomás az ő ingatlanán áll, és emiatt valamennyi további kifizetésű igényt az ő ingatlanán álló középvezetű hálózatról fognak levezetni, a jelen perben nem vizsgálható, az alperes határozatának jogszerűsége emiatt nem kérdőjelezhető meg.

[9] Az elsőfokú bíróság azt is megállapította, hogy az alperesnek nem kellett vizsgálnia, hogy a felperes a tulajdonosi hozzájárulást megtagadta; a felperes hozzájárulása a hálózatfejlesztési engedély kiadásának és a vezetékjog alapításának nem volt a feltétele a Vet. 124. § (3) bekezdése alapján. Az alperes a jogszabályban foglalt mindkét feltételt megvizsgálta és az alapján megállapította, hogy a hálózatfejlesztés indokolt, nem jelent lényeges akadályozást az érintett ingatlanokon, így a felperes ingatlanán sem, ezért a létesítési engedélyt megadta és a felperes ingatlanára vezetékjogot alapított, az elsőfokú bíróság megítélése szerint jogszerűen.

A felülvizsgálati kérelem

[10] A felperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet megváltoztatásával a közigazgatási cselekmény megsemmisítését, és a közigazgatási szerv új eljárás lefolytatására kötelezését, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[11] A felülvizsgálati kérelem befogadhatósága körében a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontjaira, valamint b) pontjára hivatkozott.

[12] Befogadási kérelmének indokaként előadta, hogy az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása, illetve a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt indokolt. Emellett a jogerős ítélet a Kúria Kfv.V.35.205/2023/4. számon közzétett határozatától jogkérdésben eltér. Felülvizsgálati kérelmének érdemi részében idézte e határozat elvi tartalmát. Sérelmezte, hogy az alperes határozata az indokolásának súlyos hiányossága miatt alkalmatlan volt érdemi felülvizsgálatra.

A Kúria döntése és jogi indokai

[13] A felülvizsgálati kérelem befogadására – az alábbiakra tekintettel – nincs törvényes lehetőség.

[14] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

- aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,
 - ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,
 - ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,
 - ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve
- b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[15] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságával kapcsolatban előadottakat, ám azok alapján a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatását nem látta indokoltnak. A felülvizsgálati kérelemben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat tartja fontosnak kiemelni.

[16] Mindenekelőtt hangsúlyozza a Kúria: a Kp. 117. § (4) bekezdésében írt szabály nem azt jelenti, hogy a felülvizsgálatot kérőnek elegendő lenne mindössze a befogadhatóság törvényi jogcímére utalnia. Annyit mindenképpen ki kell fejtenie, hogy az általa hivatkozott ok(ok)ból miért tartja szükségesnek a felvetett jogkérdés legfőbb bírósági szerv általi eldöntését. Így kerülhet ugyanis abba a helyzetbe a Kúria, hogy a kérelmező szempontjait értékelhesse a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról hozandó döntése körében. Ellenkező esetben azok figyelembevétele lehetetlen lenne, ami nyilvánvalóan nem volna összhangban a felülvizsgálati eljárás céljával, mert módot adna a jogerős határozat önkényes felülbírálatára (pl. Kfv.VII.38.147/2021/2., Kfv.IV.37.147/2025/3.).

[17] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján, a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem befogadására – általánosságban – akkor kerülhet sor, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn (7/2023. Jogegységi határozat). A joggyakorlat továbbfejlesztése céljából a felülvizsgálati eljárás érdemi lefolytatását az indokolhatja, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható.

[18] A perbeli esetben a felperes nem mutatta be, hogy a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása érdekében pontosan miért látná indokoltnak a felülvizsgálati kérelme befogadását. Először is, nem jelölte meg, mi az az elvi jelentőségű jogkérdés, amelyben a Kúria álláspontjának első alkalommal történő kifejtése lenne szükséges. A felperes a felülvizsgálati kérelme befogadhatóságának alátámasztására nem tárt fel olyan eltérő alsóbb fokú bírósági határozatokat sem, amelyek arra világítanak rá, hogy az ítélkezési gyakorlat széttartó lenne, annak egysége – ellentétes jogértelmezés miatt – a támadott jogerős ítélet folytán sérült volna, vagy ennek veszélye fenyegetne. Továbbá, nem tárt fel a bírói gyakorlat megváltoztatását, továbbfejlesztését, felsőbbbírósági iránymutatást igénylő problémát sem. Ezért a Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján nem tudta befogadni.

[19] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján, a felvetett jogkérdés különleges súlyára alapítottan a Kúria a felülvizsgálati kérelmet különösen akkor fogadja be, ha az nagy számban előforduló új típusú ügyben merült fel; a jogkérdés társadalmi jelentőségére figyelemmel pedig akkor, ha a jogalanyok széles körét érinti. A befogadás ezekben az esetekben is csak akkor indokolt, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett ítélkezési gyakorlatában.

[20] A felperes nem adott elő olyan tény, körülményt, ami alapján valószínűsíthető lenne, hogy a felülvizsgálati kérelmében írtaknak az egyedi tényállású ügyön túlmutató súlya, jelentősége lenne. Ilyen típusú ügy sorozatos előfordulásáról a Kúriának nincs hivatalos tudomása. A perbeli ügy mikénti eldöntése az abban félként, illetve érdekeltként szereplőkön kívül tömegesen más jogalanyok jogi helyzetét még közvetve sem befolyásolja. Így a befogadást a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja szerinti ok sem indokolta.

[21] A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja alapján a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor lehet helye, ha a jogerős ítélet a Kúria közzétett határozatában kifejtettektől eltérő jogértelmezésen alapul.

[22] A felperes a befogadási kérelmében a Kúria Kfv.V.35.205/2023/4. számon közzétett határozatára hivatkozott. E határozatában a Kúria az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (Ákr.) 81. § (1) bekezdésében írt tényállás-megállapítási és indokolási kötelezettség kapcsán fejtette ki elvi élel, hogy a közigazgatási határozat indokolásának kötelező tartalmi elemét képezi a tényállás megállapítása, a bizonyítékok számbavétele és értékelése; nem teljesíti a tényállás-tisztázási és indokolási kötelezettségét a közigazgatási szerv, ha a határozata indokolásában valamely bizonyítékra vagy jogszabályhelyre csupán utal.

[23] Rámutat a Kúria, hogy az elsőfokú bíróság jogerős ítélete a Kfv.V.35.205/2023/4. számú határozatban írttal ellentétes jogi érvelést nem tartalmaz. Kétségtelen, hogy amennyiben a közigazgatási határozat indokolása oly mértékben hiányos, hogy akár a tényállás megállapítása, akár a bizonyítékok ismertetése, értékelése körében nem tartalmazza az adott ügyre vonatkozó releváns adatokat, körülményeket, akkor a bíróság nincs abban a helyzetben, hogy vizsgálja, hogy az alperes milyen módon értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, továbbá, hogy a tényállás és a bizonyítékok értékelésének függvényében megítélje, hogy az alperes az irányadó anyagi jogi jogszabályi rendelkezéseket helytállóan alkalmazta-e. Ugyanakkor az Ákr. 81. § (1) bekezdésének való megfelelést mindig esetről esetre kell értékelni, szem előtt tartva – egyebek mellett – a Kúria Kfv.V.35.205/2023/4. számú határozatában meghatározott mércét is.

[24] Az elsőfokú bíróság a konkrét ügyben megvizsgálta az alperes egyedi döntését, és ennek alapján nem állapított meg jogszabálysértést az alperes terhén a tényállás-megállapítási és indokolási kötelezettség mikénti teljesítése körében. Arra jutott, hogy az alperes határozata bár szűkszavúan, de a szükséges mértékben kitért a vezetékJog engedélyezésének a Vet. 123. § (3) bekezdésében írt mind a két jogszabályi feltételére, majd e feltételek teljesülését a peradatokat elemezve a jogerős ítélet indokolásában maga is ellenőrizte. A Kúria megállapította, hogy a felperes a felülvizsgálati kérelmében az elsőfokú bíróság e körben tett megállapításait kifogásolja, az egyedi ügyben – az adott tényállás, támadott határozat és kereseti érvelés mentén – végzett jogszerűségi vizsgálat helytálló voltát támadja, ez azonban önmagában, a jogkérdés szempontjából releváns hasonló tények igazolásának hiányában nem vet fel a Kfv.V.35.205/2023/4. számú határozattal összefüggő jogegységi (eltérő jogértelmezés kételyét felvető) kérdést. Így a felülvizsgálati kérelem Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja alapján történő befogadására nem kerülhetett sor, a felülvizsgálni kért határozat jogsértő jellegére hivatkozás nem volt alkalmas a felülvizsgálati kérelem befogadásának megalapozására.

[25] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn, ezért a Kúria a befogadást a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[26] *A felülvizsgálni kért határozat jogsértő jellegére hivatkozás önmagában nem alkalmas a felülvizsgálati kérelem befogadásának megalapozására.*

Záró rész

[27] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tanácsban, tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

[28] A Kúria által hozott határozat ellen felülvizsgálatnak a Kp. 116. § d) pontja alapján nincs helye.

Budapest, 2025. április 8.

Dr. Varga Zs. András s.k.
a tanács elnöke

Dr. Remes Gábor s.k.
előadó bíró

Dr. Magyarfalvi Katalin s.k.
bíró

Dr. Szilas Judit s.k.
bíró

Dr. Varga Eszter s.k.
bíró